

Maja Grgič

Misija Istrabenz

Vlada je prejšnji petek objavila javni razpis za vodstvene organe nove agencije za upravljanje kapitalskih naložb države. Aktualna oblast jo bo ustanovila zato, da bi ločila lastniško vlogo od drugih funkcij države in da bi zagotovila bolj pregledno, odgovorno, zlasti pa profesionalno ter nepolitično korporacijsko upravljanje podjetij v delni ali popolni državni lasti.

Le dan pred omenjenim razpisom je ministrski zbor neformalno izražal nezadovoljstvo z razvojem dogodkov na nedavni skupščini Istrabenza. In ker država ni lastnica niti ene same delnice koprškega holdinga, je začela iskati obvod, kako bi vlada vendarle lahko vplivala na razplet Istrabenzove zgodbe, ne da bi bilo to, pomislite, videti kot politično vmešavanje.

Glavni pobudnik akcije je bil menda prav gospodarski minister Matej Lahovnik. Zmotilo ga je ravnanje dveh lastnikov koprške družbe – Petrola in Nove Ljubljanske banke (NLB). Prvi je v delni lasti Kada in Soda, druga v neposredni lasti države. Pri Petrolu je po ministrovem mnenju sporno, da je na majski skupščini Istrabenza glasoval za podelitev razrešnice Igorju Bavčarju in da ni podprl uvedbe izredne revizije koprškega holdinga. Pri NLB pa se mu upravičeno zdi nenavadno, da se na skupščino Istrabenza sploh ni prijavila. Na Petrolove odločitve glede Istrabenza vlada zaradi posrednega lastništva vsaj formalno ne more vplivati, zato pa bo to pokušala prek skupščine NLB. Kot je razumeti, bo terjala pojasnilo za neudeležbo, povrh pa od banke zahtevala še sklic skupščine Istrabenza za ponovno odločanje o izredni reviziji. Pri tem se že postavlja vprašanje pristojnosti države kot lastnika, saj ta ne more odločati o vodenju tekočih poslov banke. Lahko pa zahteva odgovornost njenih organov upravljanja.

Petrol vztraja pri argumentih za svoje glasovanje in zatrjuje, da bo storil vse, da se morebitna nastala škoda v Istrabenzu tudi povrne, vendar nekatere člane vlade to očitno ne prepriča. Ministri imajo sicer pravico do komentiranja dogodkov v gospodarstvu, a v konkretnem primeru si prizadevanja za poseg v dogodke skoraj ni mogoče razlagati drugače kakor skozi politično prizmo. Istrabenzova tajkunska saga je vroč politični kostanj. Z nerazrešnico Igorju Bavčarju bi vlada vsaj na simbolni ravni izkazala svoje nestrinjanje z njegovim tako imenovanim tajkunskim početjem, čeprav (ne)razrešnica nima nobenega pravnega učinka in tudi ne vpliva na možnost odškodninskih tožb. Uvedba izredne revizije v Istrabenzu pa bi podobno pomenila prizadevanja, da se nepravilnostim pride do dna, četudi morda ne bi prinesla zelenih rezultatov.

Vladno protibavčarsko nerganje očitno le ni bilo brez učinka. Petrol se je namreč znova pripravljen sestati z malimi delničarji Istrabenza, da bi se z njimi dogovorili glede predlogov o izredni reviziji, ki bi bili izvedljivi. Zanimivo, da se največji Istrabenzov lastnik tega ni spomnil že pred majsko skupščino.

Zadnje vladno angažiranje v misiji Istrabenz nakazuje, da oblast govori eno, dela pa drugo, saj se ne glede na ustanavljanje neodvisne in samostojne agencije očitno še ni pripravljena odreči vplivu svojih lovk na gospodarstvo. Tako kaže, da bo politika, ki je pravzaprav omogočila nastanek tajkunskih zgodb, še naprej vneto sodelovala tudi pri njihovem razpletanju, da zapletanja niti ne omenjamo.